

מסכת נדרים -- כללים ומושגים

היקי שא למה לי אי כתב נדר לנדור כדכתב נזיר להזיר כדקאמרת לא צריך היקשא השתא דכתיב לנדור נדר דברה תורה כלשון בני אדם	נדרים ג:א
אין נזירות חל על נזירות	נדרים ג:ב
ידיים שאין מוכיחות אביי אמר הוויין ידיים ורבא אמר לא הוויין ידיים	נדרים ה:ב
אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורין	נדרים ז:ב
מכלל לאו אתה שומע הן	נדרים יד:א
דברים המותרין ואחרים נהגו בהן איסור אי אתה רשאי להתירן בפניהם שנאמר לא יחל דברו	נדרים טו:א
דאמר רב כהנא תשמישי עליך כופין אותה ומשמשתו דשעבודי משעבדת ליה הנאת תשמישך עלי אסור שאין מאכילין לו לאדם דבר האסור לו	נדרים טו:ב
אביי הא דאמר הנאת סוכה עלי הא דאמר שבועה שלא אהנה מן הסוכה אמר רבא וכי מצות ליהנות ניתנו אלא אמר רבא הא דאמר ישיבת סוכה עלי והא דאמר שבועה שלא אשב בסוכה ושאין נשבעין לעבור על המצות	נדרים טז:ב
ספק נזירות להקל	נדרים יח:ב
תנן התם פותחין בשבתות וב"ט בראשונה היו אומרים אותן הימים מותרים ושאר כל הימים אסורים עד שבא רבי עקיבא ולימד נדר שהותר מקצתו הותר כלו	נדרים כה:ב
דינא דמלכותא דינא	נדרים כח:א
באומר היום אי דאמר היום לא מקבל מיניה מוכס באומר בלבו היום ומוציא בשפתיו סתם ואע"ג דסבירא לן דברים שבלב אין דברים לגבי אונסין שאני	נדרים כח:א
דאמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט	נדרים כט:ב
כל המנחש לו נחש שנאמר כי לא נחש ביעקב (במדבר כג כג) והא בלמ"ד אל"ף כתיב אלא משום מידה כנגד מידה	נדרים לב:א
הכל צריכין דעת חוץ ממחוסרי כפרה	נדרים לה:ב
להים זה מקרא מפורש זה תרגום ושום שכל אלו הפסוקים ויבינו במקרא זה פיסוק טעמים ואמרי לה אלו המסורות אמר רבי יצחק מקרא סופרים ועיטור סופרים וקריין ולא כתיבן ולא קריין הלכה למשה מסיני	נדרים לז:ב
בהא קמיפלגי דרב ושמואל סברי אדם אוסר דבר שברשותו אפילו לכשיצא מרשותו ורבי יוחנן ור"ל סברי אין אדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו	נדרים מב:א
אי הואי בר ברי צורבא מרבנן לקנייה מאי אמרי פומבדיתאי קני על מנת להקנות הוא וכל קני על מנת להקנות לא קני ורב נחמן אמר קני דהא סודא קני על מנת להקנות הוא	נדרים מח:ב
הנודר מן המבושל מותר בצלי ובשלוק אמר קונם תבשיל שאיני טועם אסור במעשה קדרה רך ומותר בעבה ומותר בביצה טורמוטא ובדלעת הרמוצה הנודר ממעשה קדרה אין אסור אלא ממעשה רתחתה אמר קונם היורד לקדרה שאיני טועם אסור בכל המתבשלין בקדרה: גמ' תניא ר' יאשיה אוסר ואע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנא' (דברי הימים ב לה, יג) ויבשלו (את) הפסח באש כמשפט	נדרים מט:א
כל שדרכו לאכול ודרך היוצא ממנו לאכול כגון תמרים ודבש תמרים נדר בו אסור ביוצא ממנו נודר מיוצא ממנו אסור בו	נדרים נג:א
כל שאין דרכו לאכול ודרך היוצא ממנו לאכול נודר בו אין אסור ביוצא ממנו שלא נתכוון זה אלא ליוצא ממנו	נדרים נג:א
מהו דתימא איזיל בתר רובא קא משמע לן ספק איסורא לחומרא הנודר מן הירק בשאר שני שבוע אסור בירקות הגינה ומותר בירקות השדה ובשביעית אסור בירקות השדה ומותר בירקות הגינה	נדרים נג:א

מסכת נדרים -- כללים ומושגים

זף

כל דבר שיש לו מתירין כגון טבל ומעשר שני והקדש וחדש לא נתנו בהן חכמים שיעור וכל דבר שאין לו מתירין כגון תרומה ותרומת מעשר וחלה וערלה וכלאי הכרם נתנו בהם חכמים שיעור

נדרים
נח:א

דרבי מאיר סבר **לא מעייל** איניש נפשיה

נדרים
סא:א

ורבי יוסי סבר **מעייל איניש נפשיה** לספיקא

נדרים
סא:ב

עד הקציר עד הבציר עד המסיק אינו אסור אלא עד שיגיע זה הכלל **כל שזמנו קבוע** ואמר עד שיגיע אסור עד שיגיע אמר עד שיהא אסור עד שיצא וכל שאין זמנו קבוע בין אמר עד שיהא בין אמר עד שיגיע אינו אסור אלא עד שיגיע עד הקיץ עד שיהא הקיץ עד שיתחילו העם להכניס בכלכלות עד שיעבור הקיץ עד שיקפילו המקצועות

נדרים
סא:ב

מעשה באחד שנדר מבת אחותו והכניסוה לבית ר' ישמעאל ויפיה וכו' תנא שן תותבת היתה לה ועשה לה רבי ישמעאל שן של זהב משלו כי שכיב רבי ישמעאל פתח עליה ההוא ספדנא הכי בנות ישראל על ר' ישמעאל בכינה המלבישכן וכו'

נדרים
סו:א

זה הכלל **כל שלא** יצאה לרשות עצמה שעה אחת אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה

נדרים
עא:א

תא שמע האומר לאפוטרופוס כל נדרים שנודרת אשתי מכאן ועד שאבא ממקום פלוני הפר והפר לה יכול יהו מופרין תלמוד לומר **(במדבר ל, יד)** אישה יקימנו ואישה יפרנו דברי רבי יאשיה אמר לו רבי יונתן מצינו בכל התורה כולה **שלוחו של אדם כמותו** ואפילו רבי יאשיה לא קאמר אלא משום דגזירת הכתוב הוא אישה יקימנו ואישה יפרנו אבל דכולי עלמא שלוחו של אדם כמותו

נדרים
עב:ב

כל הנודרת על דעת בעלה היא נודרת

נדרים
עג:ב

דברים המותרים ואחרים נהגו בהן איסור אי אתה רשאי לנהוג בהם היתר כדי לבטלן משום שנאמר לא יחל דברו

נדרים
פא:ב

דרבי **סבר טובת** הנאה ממון ורבי יוסי בר רבי יהודה סבר **טובת הנאה** אינה ממון

נדרים
פה:א

דקסבר שמואל **אדם מקדיש** דבר שלא בא לעולם

נדרים
פה:א

ואמר שמואל הלכה כר' יוחנן הסנדלר אלמא **אין אדם מקדיש** דבר שלא בא לעולם

נדרים
פה:ב

תוך כדי דבור כדבור דמי

נדרים
פז:א

דחזקה **אין אשה מעיזה** פניה בפני בעלה

נדרים
צא:א